

Хоенштауфенима у Италију (као Готи и као Тарквинијци-дошљаци - А.Ф.)... [63, т. 1, стр. 309]. Теодорих је, као и Фридрих II, умро природном смрћу. Они су обојица последњи краљеви пре катастрофалних ратова у Италији. "Иноћентије IV је у свом великом противнику (Фридриху II - А.Ф.) видео само антихриста, фараона (! - А.Ф.)" [41, т. 5, стр. 205]. То појављивање термина ТРН ("фараон") тачно одговара поклапању посматраног периода и ГТР-рата. Називајући Фридриха II фараоном, папа повлачи паралелу с библијском историјом Израела и Јудеје, што опет одговара паралелизмима које смо открили. Треба претпоставити да се сви ти документи (папске посланице и др.) реално датирају у касније време, када се већ сматрало да су рат из средине XIII в. и рат описан у Библији, различити догађаји. Теодорих је владао 29 година (497-526, друга варијанта, в. горе), а Фридрих II као римски краљ 30 година (крунисан 1220., а умро 1250.).

13) Средином XIII в. почиње рат. Основни изоморфизми су: Конрад IV - (Амаларих + Аталарих + Теодат + Витигес + Ураја + Илдибалд: 526-541), Манфред - Тотила, Конрадин - Теја, Карл Анжујски - Нарзес, Инокентије - Јустинијан. Владавина Конрада IV (1237-1254) преклапа се с владавином мушке готске династије (после смрти Теодориха до Тотиле), имамо 17 и 15 година (526-541). Године 1252. Конрад IV ступа у Италију, започевши један од највећих ратова, који је Италију на неколико деценија гурнуо у стање хаоса [41, т. 5, стр. 213]. "Барони су му се заклели на верност... признали су га сви градови до Напуља..." [41, т. 5, стр. 213]. У ГТР-рату из VI в., истовремено с доласком на власт готске династије 526-541 год. на Италију бацају погледе Јустинијан, Велизар и Нарзес, који почињу агресију. То исто имамо и у XIII в.: "Успеси Фридрихових синова (Теодорикових Гота - А.Ф.) принудили су Иноћентија да се поново маши плана, смишљеног још у Лиону... Он је одлучио да то краљевство... преда туђинском принцу; тај корак је био... изузетно погибелан за Италију (почео је рат - А.Ф.)... Он је сицилијанску круну понудио брату француског краља, Карлу Анжујском" [41, т. 5, стр. 214]. Дакле, Карл Анжујски се поклапа с Велизаром-Нарзесом (Нарзес је Велизаров "продужетак" у ГТР-рату VI в.), а Иноћентије с Јустинијаном. Приметимо звуковне аналогije: Конрад КНРД или Кнрт, што при обрнутом (источном) читању даје ТРНК - "Франци", "Тројанци" (в. горе). Даље, Манфред носи титулу Тарентски, тј. ТРНГ - варијанту ТРКВН. Зато у именима двеју основних личности династије Хоенштауфена после смрти Фридриха имамо термин ТРКВН. Манфреда ће заменити (и окончати догађаје тог рата) Конрадин, опет варијанта ТРНК. Конрад IV је умро 1254. год. "горко жалећи своју судбину и несрећу империје, чије је рушење он наслутио" [41, т. 5, стр. 216]. Њега смењује Манфред, аналог Тотиле. Тотила је владао 11 година (541-552), а Манфред 12 (од 1254, када је умро Конрад IV, до 1266. када је и сам страдао у бици, као и Тотила). Дакле, 11 - 12 година. Мало пре смрти Конрада IV у Риму, световна власт је прешла у руке сенатора Бранкалеонеа (БРНК + "лав"). Тај владар Рима припада клану Фридриха II, "учествовао је у ломбардијском рату на Фридриховој страни..." [41, т. 5, стр. 226]. Он је (као и династија Гота) туђин, није Римљанин. "Кад је туђински сенатор дошао у град који га је позвао, био је дочекан почастима (као и Готи, који су владали у Риму после Теодориха - А.Ф.)... То је био тренутак када се први пут (после VI в.? - А.Ф.) виша магистратура града састојала искључиво од туђина" [41,